

PRAZNICUL ADORMIRII MAICII DOMNULUI LA PATRIARHIE

Vineri, 15/28 august 2020 s-a prăznuit de către Patriarhie sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului. Această sărbătoare s-a prăznuit în Biserica Adormirii construită de Sfânta Elena în 326 d.Hr. și refăcută de Împărații Marchian și Pulheria în 417 d.Hr.. Biserica se află în Ghetsimani deasupra Mormântului în care a fost îngropată Preasfânta Stăpâna noastră Născătoarea de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria.

Aici s-a săvârșit Vecernia seara, la ora 5, condusă de Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Teofan al Gherasei, împreună cu care au slujit Ieromonahi Aghiotafiți, preoți arabi și diaconul Sofronie. Au participat credincioși cu evlavie față de Preasfânta Născătoare de Dumnezeu, cea care a fost îngropată aici și apoi a fost mutată la ceruri de către Fiul ei și Mântuitorul nostru, Iisus Hristos.

Dimineața, în ziua praznicului, Sfânta Liturghie a fost condusă de Preafericirea Sa, Părintele nostru Teofil, Patriarhul Ierusalimului, împreună cu care au slujit Înaltpreasfințiții Arhiepiscopi Teofan al Gherasiei, Aristarh al Constantinei și Filumen al Pellei, Ieromonahi Aghiotafiți, Preoți arabi și Arhimandritul Marcu. A cântat Ierodiaconul Simeon în greacă și membri ai enoriei Bisericii Sfântului Iacov în limba arabă. În ciuda măsurilor restrictive, au participat cu evlavie mulți credincioși, localnici însă, nu pelerini, de vreme ce aceștia din urmă nu pot veni.

La Chinonicul Sfintei Liturghii, Preafericirea Sa a rostit această cuvântare:

Biruiescu-se hotarele firii întru tine, Curată Fecioară, că nașterea feciorește și moartea arvunește viață. Ceea ce după naștere ești fecioară, iar după moarte vie, mântuiești

pururea, Născătoare de Dumnezeu, moștenirea ta.

Iubiți frați în Hristos,

Credincioși Creștini și închinători,

Singura, cu adevărat, care mai presus de fire și de ființă a încăput pe Cuvântul lui Dumnezeu cel mai presus de ființă, binecuvântata Stăpâna noastră Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioara Maria, ne-a adunat în acest loc sfânt unde se află Mormântul ei pentru ca, împreună cu Sfinții Apostoli care în chip nevăzut s-au adunat aici de la marginile lumii, să cinstim sărbătoarea Adormirii ei.

„Lucruri mărite s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu” (Psalmul 86, 3), cântă dumnezeiescul David. „Pe cine o vom socoti cetate a lui Dumnezeu cel nevăzut și necuprins, Care pe toate le cuprinde în mâna Sa?”, se întreabă Sfântul Ioan Damaschin. „Pe cine alta decât pe singura care în chip neînțeles L-a cuprins pe Cuvântul lui Dumnezeu cel mai presus de ființă, pe Domnul nostru Iisus Hristos? Căci ce este mai slăvit decât a primi „sfatul lui Dumnezeu cel de demult și adevărat”, după cum spune cu glas mare Isaia (Isaia 25, 1).

În persoana Născătoarei de Dumnezeu Maria se biruiesc hotarele firii, spune imnograful, Sfântul Cosma: „Biruiescu-se hotarele firii întru tine, Curată Fecioară, că nașterea feciorește și moartea arvunește viață”. Atât zămislirea în Duhul Sfânt, cât și întruparea lui Dumnezeu Cuvântul Hristos din curatele sânziuri ale Fecioarei Maria constituie o depășire a legilor firii. „Născând Fecioara mai presus de fire pe Dumnezeu Cuvântul, nu s-a pierdut nicidecum mărturia fecioriei”, spune Sfântul Maxim Mărturisitorul.

Prin Adormirea Născătoarei de Dumnezeu s-au biruit de asemenea hotarele firii, după cum spune imnograful, Sfântul Cosma: „Datu-ți-a ție cele mai presus de fire Împăratul Dumnezeu tuturor, că precum întru naștere Fecioară te-a păzit, așa și în groapă trupul ți-a ferit fără stricăciune și împreună te-a

proslăvit întru dumnezeiască mutare, cinste ție, Maicii, ca unui Fiu dăruindu-ți”.

Sfântul Ioan Damaschin, minunându-se de taina morții izvorului Vieții, adică a Născătoarei de Dumnezeu, spune: „Cum vom numi această taină despre tine? Moarte? Dar în chip firesc preasfântul și fericitul tău suflet se desparte de preafericitul și curatul tău trup, iar trupul se dă înmormântării celei după lege, dar nu rămâne în moarte, nici nu este destrămat de stricăciune. Născând ea, fecioria a rămas nevătămată, mutându-se [la cer] trupul s-a păstrat neputrezit și la un sălaș mai bun și mai dumnezeiesc s-a dus care nu este destrămat de moarte, ci în vecii vecilor nesfârșiți dăinuie.

De aceea, fericita Fecioară s-a arătat, potrivit Sfântului Ioan Damaschin, „acropola Bisericii”, dar și „Maica Bisericii din toată lumea”. Acesta, după cum propovăduiește Sfântul Ioan, „nu a mers la cer, precum Proorocul Ilie, nu a fost dusă până la al treilea cer, precum Pavel, ci a ajuns până la însuși tronul împărătesc al Fiului său, pe Care Îl vede cu ochii ei și se bucură și cu multă și negrăită îndrăzneală stă înaintea Lui”.

Iubiții mei frați, tocmai faptul că Preasfânta Născătoare de Dumnezeu Îl vede pe Fiul și Dumnezeuul ei și stă cu multă și negrăită îndrăzneală înaintea lui, face ca ea să fie pentru toți cei care i se închină și o cinstesc, scăpare „după Dumnezeu”, după cum spune imnograful: „Mântuiește din primejdii pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm ca și către un zid nestricat și ocrotitoare”.

Noi, care prăznuim astăzi și ne aflăm în acest loc sfânt al Mormântului Născătoarei de Dumnezeu din satul Ghetsimani, să-l ascultăm pe Sfântul și de Dumnezeu purtătorul Părintele nostru Ioan Damaschin, cel care a scris laude Maicii Domnului, și împreună cu el să zicem: „Împreună cu David să săltăm cu Duhul, căci chivotul Domnului astăzi se odihnește. Împreună cu

Gavriil, întâi-stătătorul îngerilor, să strigăm: bucură-te, marea bucuriei nesfârșită, bucură-te singura vindecătoare a întristării. Bucură-te, leac ce domolește durerea inimii. Bucură-te, prin care se alungă moartea și vine viața". Iar lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeuul nostru, fie slava și puterea împreună cu Tatăl cel fără de început și Preasfântul și de viață făcătorul Duh acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Întru mulți ani!

După Sfânta Liturghie, Egumenul, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop al Avilonului Dorotei, a oferit masa Sinodiei patriarhale și credincioșilor la Stăreție.

Din partea Secretariatului General

<httpv://youtu.be/xTUL-kVQmsg>